

Sygn. akt IV U 619/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2015r. w S.

odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 kwietnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. C. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia

01 marca 2013r. do 28 lutego 2016r.

Sygn. akt IV U 619/13

UZASADNIENIE

Decyzja z dnia 10.04.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał wnioskodawcy J. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.03.2013r. na stałe.

Od decyzji tej odwołanie złożył J. C., który twierdził, że decyzja jest dla niego krzywdząca, ponieważ ma amputowaną jedną trzecią ręki prawej, a ponadto cierpi na schorzenie kręgosłupa i nerek.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, traktując odwołanie jako roszczenie o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Pozwany ZUS powołał się na treść orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 05.04.2013r., która uznała wnioskodawcę za trwale częściowo niezdolnego do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zauważył co następuje:

Ubezpieczony J. C. ur. (...) nabył uprawnienia do renty z tytułu niezdolności do pracy w 1987r. w związku z doznany urazem prawego przedramienia tj. urazowej amputacji 1/3 przedramienia.

Ostatnio miał przyznane prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 28.02.2013r. W dniu 30.01.2013r. ubezpieczony złożył wniosek o rentę na dalszy okres.

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u niego następujące schorzenia: niesprawność prawej kończyny górnej w wyniku urazowej amputacji na wysokości 1/3 dalszej przedramienia w 1986r. z dobrą amputacją do jednoręczności, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego, nadciśnienie tętnicze, kamienicę nerkowa, łagodny przerost stercza (k.71-72 akt lekarskich). W ocenie komisji lekarskiej, schorzenia te skutkują trwałą częściową niezdolnością do pracy. Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 10.04.2013r. (k. 65 a. r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: ortopedy, neurologa, kardiologa. Biegli wymienionych specjalności przebadali ubezpieczonego w warunkach pozbawienia wolności. Rozpoznali u niego te same schorzenia co komisja lekarska ZUS i ocenili, iż schorzenia te powodują całkowitą niezdolność do pracy na okres 3 lat (k. 37-39 a. s.). W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, iż badany z zawodu elektromonter w wieku 60 lat nie jest zdolny do pracy ze względu na praktyczną bezużyteczność prawej kończyny górnej.

Do opinii tej pisemne zastrzeżenie wniósł organ rentowy, wnosząc jednocześnie o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych tych samych specjalności (k. 51 i 53 a. s.). W zastrzeżeniach podniesiono, iż kikut prawej ręki jest prawidłowo wygojony, ubezpieczony adaptował się do jednoręczności. Istniejąca dysfunkcja nie powoduje niezdolności do jakiegokolwiek pracy.

Sąd oddalił wniosek dowodowy organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii innych biegłych. Zdaniem Sądu Okręgowego, opinia biegłych lekarzy wywołana w przedmiotowym postępowaniu jest miarodajnym i obiektywnym dowodem stanu zdrowia ubezpieczonego. Biegli we wniosku jednocześnie stwierdzili praktyczną bezużyteczność prawej kończyny górnej. Ten fakt świadczy, iż ubezpieczony nie jest zdolny do wykonywania jakiegokolwiek pracy zarobkowej. Nie sposób przyjąć, iż w wieku 60 lat ubezpieczony uzyskałby takie kwalifikacje, które pozwalałyby na wykonywanie pracy z użyciem jednej, lewej ręki. Zauważyć należy, iż autor zastrzeżeń w imieniu ZUS nie wskazał jakiego rodzaju miałyby to być prace. Dlatego też Sąd podzielając wnioski zawarte w opinii biegłych przyjął, iż J. C. jest w dalszym ciągu całkowicie niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r. nr 153 poz. 1227 ze zm.). Bezsporne jest, iż wnioskodawca spełnia pozostałe przesłanki wymienione w art. 57 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy o FUS.

W tej sytuacji, Sąd Okręgowy z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.